

Stanisława Hoczyk-Siwkowa

Kraśnik, woj. lubelskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 19, 168

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRAŚNIK
woj. lubelskie
Stanowisko 1

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
w Lublinie
Katedra Archeologii

Badania prowadziła dr Stanisława Hoczyk-Siwkova. Finansował WKZ w Lublinie i UMCS. Pierwszy sezon badań. Kościół parafialny /ul. Klasztorna/.

Podczas zdejmowania renesansowego nagrobka w kościele parafialnym w Kraśniku odkryto elementy architektoniczne w postaci kolumny i łączących się z nią arkad, które wstępnie zostały datowane na XIII-XIV w. Ze względów konserwatorskich niezbędne było natychmiastowe podjęcie prac wykopaliskowych. W miejscu odkrycia założono wykop o powierzchni 3,6 m², w którym odsłonięto:

- a/ podstawę nagrobka renesansowego,
- b/ część dawniejszej posadzki z kolistym fundamentem chrześcijański/?,
- c/ dolną część kolumny, a pod nią fundament ściany kościoła,
- d/ sklepienie ceglane krypty grobowej.

Podstawę nagrobka stanowił cokół w dolnej partii ceglany, wyżej zbudowany z elementów kamiennych, posadowiony na słazonym zaprawą wapienną gruzie ceglany, w którym znajdujemy pojedyncze, duże ciosy kamienne użyte wtórnie.

Na głębokości 0,50 m, pod warstwą podsypki piaseczysto-lessowej odkryto w wykopie 6 wapiennych, prostokątnych płyt różnej wielkości z dawnej posadzki kościoła. Znajduje się na nich kolisty fundament o średnicy 1,35 m, zbudowany z niewielkich kamieni wapiennych łączonych obficie zaprawą wapienną, traktowany roboczo jako podstawa chrześcijański. Z odniesienia poziomu posadzki wapiennej do podstawy kolumny, wynika, że mógł on nawiązywać do pierwszego poziomu użytkowego kościoła.

Mur fundamentowy, na którym wzniesiono ścianę z kolumną i arkadami jest jeszcze w dalszym ciągu przykryty przez cokół nagrobka i odalony został na odcinku 40 cm. Mierząc od wnęki niszy szerokość jego wynosi 55-60 cm. Wzniesiony został z kamieni granitowych łączonych zaprawą wapienną.

Dno wykopu stanowi wykonane starannie ceglane sklepienie krypty, opadające łukiem w kierunku fundamentu północnej ściany kościoła i dochodzące do niego na głębokości 1,10-1,20 m.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-STARE MIASTO

patrz
wczesne średniowiecze

KRAKÓW-WAWEL
Rejon VII, X, XI, XII

patrz
wczesne średniowiecze

LUBLIN
Stare Miasto
Blok VI i X

patrz
okres nowożytny

ŁĘCZYCA
woj. płockie
Rynek i ul. Szpitalna

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Łodzi

Badania prowadzili mgr Andrzej Bartczak /autor sprawozdania/
i mgr Janusz Pietrzak. Finansował WKZ w Płocku. Czwarty sezon badań. Miasto lokacyjne /XIII-XX/.

I. Rejon Rynku /Plac Kościuszki/

Wykopalowano tu wykop VD o wymiarach 5 x 5 m, który został zlokalizowany w bezpośrednim sąsiedztwie wykopów badawczych wykonanych w latach 1982-1983 i oznaczonych numerami V, VA, VB i VC. Wszystkie zostały wytyczone na terenie wyburzonej na początku XIX w. południowej pierzei rynku. W trakcie tegorocznych badań odsłonięto dalszą część spalonego budynku szachulcowego uchwyconego wcześniej w wykopie VB i oznaczonego numerem 3/83. Uzyskany materiał zabytkowy potwierdził datowanie tego obiektu na XVI w.

We wschodniej części wykopu natrafiono na południowo-zachodni narożnik kamienicy stanowiącej część zabudowy południowej pierzei rynku. Fragment jej fundamentu odkryto w 1983 r. w wykopie VB, gdzie zaobserwowano dostawienie go do kamienicy z 2 połowy XVI w. Nie udało się ustalić dokładnej chronologii tego obiektu. Są to relikty prawdopodobnie dwutraktowej niepodpiwniczonej kamienicy.